

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!

Organ för andlig väckelse

NR 3

MARS 1961

ÄRGÅNG 2

”Han gav sig själv till lösen för alla!”

Då Jesus kom och betalade lösesumman för vår återlösning, så gjorde han det för att vi skulle vara fria. Gud har i sanning gjort allt vad han har kunnat för dig och mig. Han utgav sin enfödde son, och han som icke har skonat sin egen son, utan utgivit honom för oss alla, huru skulle han kunna annat än också skänka oss allt med honom? I denna fråga möter vi Guds eget hjärtelag — Gud är god. Huru skulle han kunna annat? Han kan aldrig göra något annat än vad han i sin visdom ser vara bäst för oss. Nog har människor genom att egensinnigt gå sin egen väg själva orsakat sig lidanden, ångest och fördärv. Skriften skildrar syndaren på sina självvalda vägar. En skildring, som är fruktansvärd i sin realism. ”Huggormsgift äro inom deras läppar. Deras mun är full av förbannelse och bitterhet. Deras fötter äro snara, när det gäller att utgjuta blod. Förödelse och elände är på deras vägar, och fridens väg känna de icke. Gudsfruktan är icke för deras ögon.” Rom 3. Är icke detta en slående bild av världen av idag. I alla sina försök att åstadkomma ett fridsrike på jor-

Agne Bark

den, kommer människan till korta. Varför? Jo, därför att människan i all sin strävan icke har något rum för honom, som är källan varifrån friden kommer. Han vars namn är Underbar i råd, Våldig Gud, Evig Fader, Fridsfurst. Han som bar våra synder och sjukdomar upp på korsets trä och gav sig själv till lösen för alla. En mycket vanlig uppfattning bland människor är, att de menar Gud i sin nåd skall ha fördrag med dem om de gör så gott de kan. Men skriften säger: ”Av laggärningar blir intet kött rättfärdigt.” Om rättfärdighet hade kunnat vinnas genom lagen, så hade ju Kristus icke behövt lida döden. Om du skulle kunna bli frälst genom din egen rättfärdighet, då hade icke Kristus behövt ge sitt liv för dig. Det går icke att bli frälst genom att göra så gott man kan, ty bibeln säger, att människan utan Gud är död i överträdelse och synder. Säg mig, vad kan en död uträtta? Ingen-ting. Du kan aldrig genom egna ansträngningar göra någonting för att försona din synd. Hur många har icke gjort allvarliga försök att

finna frid på gärningarnas väg, men skriften kallar dessa gärningar för döda gärningar. De har inget värde inför Gud. Vad du behöver är liv, och det livet kan endast Kristus skänka dig. Det finns till och med sådana, som kallar sig kristna, som har det på detta sätt. De äger ingen glädje. Allt har för dem blivit en tung plikt, och de gastkramas och pressas av den föreställningen, att de måste göra något för att sona sin synd och blidka Gud. Har du det så min vän, så är Kristi blod utgjutet för dig, för att rena dig från din skuld och från dina döda gärningar. ”Huru mycket mer skall icke Kristi blod — då han nu genom evig Ande har framburit sig själv såsom ett felfritt offer åt Gud — rena våra samveten från döda gärningar till att tjäna den levande Guden.” Hebr 9: 14. Till frälsningen hör också dopet i vatten och Ande. Då du blivit renad i blodet då är du en ny skapelse och den gamla människan är död och måste begravas och detta sker i dopet. Efter detta får du vända dig till den store dopförrättaren Jesus Kristus, han skall döpa dig i helig Ande och eld.

DET GJORDE GUD!

SKE DIG SOM DU TROR!

Vill på detta sätt ge Jesus äran och berätta om ett helbrägdagörelseunder, som han gjorde med vår lilla sexåriga dotter. Hon hade fått en besvärlig knöl på sin häl, och efter omkring ett år hade den växt sig så stor och hård att hon började gå snett med foten. Vi hoppades, att knölen skulle försvinna, och vi suckade ofta till Gud om hjälp. Läkare, som undersökte flickan rådde oss att fortast möjligt operera bort den. Då blev det stor nöd i våra hjärtan, och vi beslöt oss för att tränga in på Jesus. Ja, vi begärde av honom att han skulle gripa in. Vi bad enligt hans eget löfte och tackade Gud för att han hört våra böner. Fem veckor gick utan att någon förbättring kunde märkas, men vi fortsatte att tacka Gud för att våra böner var hörda.

Varje kväll då vi bad aftonbön sträckte vår flicka fram sin lilla fot för att visa oss att knölen icke hade försvunnit. Den var likadan som förr. Det gjorde ont i hjärtat att se och höra detta, men vi fortsatte att tacka i tro. Så plötsligt en morgon ropade flickan: "Pappa knölen är borta." Efter denna hårda knöl, som var stor som en femöring, återstod endast två små hål, som visade, att det hade legat något där och orsakat det onda. Ända till kvällen innan detta under skedde var huden hård som ben. Följande morgon var allt borta och huden mjuk och len som ny. Vi fick igenom denna händelse lära oss, att i samma stund vi bad trons bön, så näpste Gud sjukdomens liv, och då tiden var inne fick även symptomen ge vika.

"Den som vill komma till Gud måste tro, att han är till, och att han lönar dem, som söka honom."

A. Strömgård

HAR DU NÅGON GÅNG BLIVIT HELBRÄGDAGJORD?

När jag helt nyligen ställdes inför den frågan, gick tankarna tillbaka 42 år, alltså till år 1919. Det är inte så angenämt att rota i gamla minnen, men för sammanhangets skull så kan jag här inte undgå att nämna även orsaken till att Gud lade på mig den sjukdom, som ingen mänsklig läkare tycktes kunna befria mig ifrån. På hösten 1918 gick "Spanska sjukan" i vårt land, en influensa som i oroväckande hög grad slutade med dubbelsidig lunginflammation, och med döden som följd.

Efter att ha tagit min examen i december, förlovade jag mig på julafton med en ung glad och frälst flicka. Den 12 januari fick hon flytta hem till Jesus. Någon vecka senare sjuknade jag i reumatisk feber och ledgångsreumatism, som bara förvärrades under cirka 4 månader. Mina händer och fötter blev alldeles förvärkta och vanställda, så mänskligt att döma, återstod inte annat än rullstol för mig om jag skulle överleva.

Det allra värsta var att jag blev bitter mot Gud, som jag tyckte behandlade mig orättvist. Detta sade jag inte till någon, utan jag gav skenet av att resignera, och så mycket svårare kändes det. Trots att jag ständigt låg i hög feber, som endast hölls inom rimliga gränser med salicylsyra, gick pulsen ned till 42 slag pr minut. Hjärtat var utarbetat, och läkare konstaterade också detta. Min mor började genomsåda mig, och sade en dag: "Jag tror inte att du har det gott med Gud." "Det stämmer nog, för jag tycker att Gud är orättvis emot mig", svarade jag. Då sade min mor: "Du får under inga förhållanden låta förleda dig till en sådan tanke. Gud handlar

endast barmhärtigt emot oss, fast vi inte alltid förstår vad han menar. Det är många "Varför" som vi kanske aldrig får svar på här i tiden, men då är det *ej heller nödvändigt att vi får veta det.*"

Min mor bad för mig, och jag blev som förvandlad till både kropp och själ. Febern släppte nästan omedelbart, och mina leder började återta sin naturliga form, och på cirka en månad var jag helt återställd från min sjukdom, som sedan dess ej återkommit, trots läkare uttalade förmodanden. Hjärtat har arbetat som ett urverk i över 40 år efter det läkare utdömt det. Jag har under årens lopp tagit flera försäkringar med åtföljande noggranna undersökningar av hjärtat, utan några som helst reservationer. Att jag varje gång noggrant redogjort för den sjukdom jag genomgått, har föranlett läkare att göra undersökningen så mycket grundligare.

Under de senaste två åren har läkare konstaterat kärlekskramp, men detta är något som kommer med åldern.

Läkare har ordinerat tabletter, som jag måste ta varje dag. Dessutom måste jag gå och röra mig sakta. Jag har själv konstaterat att, så snart jag försökte gå något raskare så uppstod det sveda i bröstet, samma var förhållandet om jag inte tog medicinen punktligt.

Nu vill jag, till Guds ära omtala, att jag sedan den 22 febr. är helbrägdagjord även från den sjukdomen.

Vid avslutningen på mötet i Armétemplet i Örebro, onsdagen den 22 febr. frågade den predikande brodern, om det fanns någon närvarande, som tidigare blivit helbrägdagjord. Många sträck-

MIDNATTSROPET

utkommer varje månad.

Red och ansv. utg. **Arne Imsen**

Medarbetare:

Donald Bergagård

Tidn. adress:

Box 6016, Örebro 6

Telefon 13 19 68

Postgiro 57 16 20

Lösnummer 60 öre

Pren. kr. 6: 50 pr år

Göteborgsposten, Expressen och Vår Tro

"En stor profet har uppstått i Norge, med, som han säger, himmelsk dynamit i fickorna. I hans möten talas det i tungor, dansas rock o.s.v. enligt uppgift i pressen. Sedan förbud utfärdats för vidare möten i Norge, ämnar han söka sig till västra Sverige. Det är viktigt för Guds folk, att inte glömma ett viktigt Jesus-ord: 'av deras frukt skolen I känna dem'."

Det är tidningen Vår Tro, församlingsblad för Smyrnaförsamlingen i Göteborg, som med dessa allvarliga ord manar Guds folk till vaksamhet. Onekligen är det nödvändigt att vara vaksam mot alla förrädiska och förklädda religiösa företeelser i tiden, men det bör väl vara klart för alla läsare, att man icke kan använda lögnen i sitt försvar för sanningen. De oroväckande uppgifterna om den store profeten, som ämnar söka sig till västra Sverige, har lämnats av pressen, och då, så resonerar tydligen Vår Tros medarbetare, är sanningshalten garanterad. Ocen-surerat låter tidningen sin läsekrets svälja vad en världslig dagstidning har serverat om en väckelsepredikant från Norge. Lögnen blev icke sanning därför att den vidarebefordrades av ett blad med kristen etikett. Tidningen vill tydligen varna församlingens medlemmar i god tid, så att de hinner försätta sig i säkerhet och riktigt stålsätta sig om de skulle känna sig frestade att gå och lyssna på vad mannen i fråga har att säga. Är icke detta ett uttryck för förmyndarskap? "Av deras frukt skolen i känna dem!"

Jag kan lugna läsarna på västkusten med att Vår Tro har haft Göteborgsposten som informationskälla, och det säger väl en hel del om vederhäftigheten. I Göteborgsposten för den 22 januari finns nämligen en artikel om Hen-

ry Mansika och hans verksamhet i Vestby i Norge, och det är denna tidnings vokabulär, som Vår Tro återger. Nu finns det väl knappast några vakna läsare, som tar Gp:s nyhetsförmedling från dånande väckelsemöten på verkligt allvar. Den är tyvärr alltför tendensiös och färgad av tidningens antikristliga ande. Att Gp skulle kunna skriva något positivt om verklig väckelsekristendom, kan man naturligtvis icke förvänta. Men man borde kanske kunna kräva så stort ansvar av en skribent att han icke söker krydda sina underrättelser med direkta osanningar. Räcker det med enbart säljande reportage? Bör det icke vara saklighet också.

Gp:s vapenbroder i Stockholm, Expressen, fann saken intressant och värt ett reportage. Den aktuella mannen, Henry Mansika, hade nämligen kommit till Sverige, men icke såsom rymling. Han var nämligen kallad hit för en mötesserie i Örebro Fria Församling. Han kom till Örebro och Expressens platsredaktör gjorde ett referat från ett av hans möten. I det mötet meddelade jag offentligt att Gp:s påståenden om mötesförbud för Mansika saknade verklighetsunderlag. Expressens utsände omskrev därför — utan att bekräfta eller dementa — Gp:s uppgifter. Påståendet om mötesförbud stod alltså kvar. Då inträffar det märkliga i saken Smyrnatidningen, pingstorgan Vår Tro, skyndar sig till Göteborgspostens och Expressens hjälp för att bygga ett tillförlitligt försvar mot hotet från väster. Tidningen gör antydningar om att den har följt Jesu anvisningar då den sökt dölja sig bakom uttalanden, som två dagsorgan gjort om ett enkelt Herrens vittne. Det är ju Göteborgsposten och Expressen, som står för påståendena om vad som har förekommit i mö-

Forts. sid. 7

te då upp sina händer, bland dem var även jag. I samma ögonblick som jag lyfte min högra arm, kändes det så underligt i bröstet. Det var som om någon hade strukit med en hand över vänstra sidan av bröstet.

Jag förstod inte vad det var, så jag nämnde inte om det till någon, utan gick raskt hem. Väl hemkommen började jag ana att det var något från Gud, och började tacka Gud för helbrädagörelse.

Kan nu tala om att jag inte tagit medicinen sedan den dagen, och nu går jag fort utan att känna någon smärta i bröstet. På väg till söndagsförmiddagsmötet överraskade jag mig själv med att jag gick om så många, men ingen gick om mig. Läkaren som gav mig ordinationen, att gå sakta, sade också att jag fick gå så fort jag orkade, bara jag saktade farten då smärtan kommer. Förr så kom också smärtan så fort jag ökade farten, men efter 22 febr. har Gud tillåtit fri hastighet.

*Det är saligt på Jesus få tro
Och att vara Guds barn blott av
nåd.*

*Det blir härligt hos Jesus få bo
Och där prisa hans trofasta råd.*

*Gud ske lov, Gud ske Tack,
Att hans salighet även är min!
Gud ske lov, Gud ske tack,
Att hans salighet även är min!*

G. K.

Jonas Näslund:

KÖTT ELLER ANDE

Ty köttet har begärelse mot Anden, och Anden mot köttet; de två ligga ju i strid med varandra, läser vi i Gal. 5:17, och denna strid kommer att pågå så länge vi är kvar här nere på jorden. Det kan aldrig bli vapenvila eller fredsförhandlingar mellan köttet och Anden. Köttet är till intet gagneligt, och kött och blod kan icke ärva Guds rike.

När det gäller all krigföring är det viktigt med baser så nära fiendelinjen som möjligt, för att man må vinna sin avsikt, att slå fienden. Så även i den andliga striden. Djävulen har köttet till "bas" och Gud har Anden till sin "bas". Och striden gäller vår egen själ. Den nakna sanningen är, att om köttet avgår med den slutliga segern, går vi evigt förlorade. Men om det blir Anden som segrar är vi evigt räddade för himmel och salighet. Och när vi vet detta är det ju dåraktigt att vara likgiltig för stridens utgång. — Här gäller det att överlåta sig åt den ena eller andra makten.

Paulus hade, redan före sin frälsningsupplevelse, vetskap om köttets strid, när han som religiös ivrare med nit "tjänade Gud" på mänskligt sätt. Han hade en brinnande vilja att bli segervinnare över köttet. Men han upplevde svidande nederlag, därför att han på förnufts väg försökte vinna seger i egen kraft. Hans bekännelse om denna tids nederlag, är både sorglig och träffande. Han skriver bl. a.: "det goda, som jag vill, gör jag icke; men det onda, som jag icke vill, det gör jag." Detta är tusendens smärtsamma erfarenhet, när man håller fast vid förnufts väg.

Det hände på en plats, att en man började besöka "läsarmöten"

och Guds Ande begynte lysa in i hans liv. Då upptäckte han hur fruktansvärt syndfull han var. Han fattade då det förnuftiga beslutet, att bli en bättre människa. Men han ville inte gå förödmjukelsens väg till Jesus, för att få hjälp i sitt elände. Nej, han skulle börja övervinna det onda i egen kraft. Men han fick uppleva nederlag på nederlag. Till slut blev mannen förtvivlad. Då lät Gud honom få en betydelsefull dröm.

Han drömde att han befann sig på ett träskområde, omgiven av otäcka ormar, giftiga insekter och rytande rovdjur. När han såg sig omkring, för att om möjligt finna en utväg till räddning, upptäckte han på långt avstånd en underbart skön stad, där alla människor var enbart lyckliga. Hans tanke var, att genast bege sig till denna stad, bort ifrån sitt farliga tillhåll, men han fann då, att ett högt berg spärrade vägen till staden. Berget var så vidsträckt, att han omöjligen kunde komma förbi det. Då beslöt han sig för att klättra över. Under detta sitt första försök, halkade han och föll tillbaka. Ett andra försök gick

likadant. Men jag ger mig inte, tänkte han, och försökte för tredje gången. Men då föll han så illa, så han blev liggande hjälplös. I sin ångest började han ropa till Gud om hjälp.

Då fick han se hur himlen öppnades och en droppe blod kom ner och föll på berget, som då genast försvann, och han fick se en banad väg ända fram till staden. Då vaknade mannen och förstod vad Guds mening var med drömmen. Nu var motståndet brutet, och han var villig mottaga frälsningens befriande kraft till seger i sitt liv.

Paulus gjorde även samma härliga upplevelse när han mötte Jesus på Damaskusvägen, där han blev härligt frälst.

Ett personligt möte med Jesus är alltid första villkoret till att få seger över köttet. Detta innebär dock inte, att vi slipper undan köttets anfall i våra liv, utan vi får fastmer uppleva hur det, på tusende olika sätt gör den ena attacken efter den andra. Understundom kommer det förklädd till "Guds tjänare" och anfaller med verklig krigslist, såsom Jakobs söner gjorde när Sikem ville ha de-

Åge Samuelson och Arne Imsen

Leif Karlson, Agne Bark och en stor sångarskara
talar och sjunger i

Väckelse- och uppbyggelsemöten

i Falköping d 23, Jönköping d 24—25 och Örebro d 26—27 mars.

Lokal och tid: Se ortspressen!

"Jesus bryter varje boja — och han gör dig fri!"

Jesus löser dig från synd, sjukdom och fruktan.

Välkommen från när och fjärran! Kom bedjande!

Örebro Fria Församling

ras syster till hustru, och därför föreslog Jakob med familj, att de skulle bli ett med hans folk. Jakobs söner bedrog då Sikem genom ett falskt löfte om enhet och gemenskap, men bara på ett villkor, att Sikem och allt manfolk bland honom lät omskära sig. Och Sikem lät lura sig. När så alla män var sjuka av såren blev de dödade med svärd och Jakobs söner tog alla deras ägodelar och kvinnor och barn blevo tillfångatagna. Mången kristen har gjort liknande erfarenheter därför att man inte varit nog vakande när köttet gjort sina försåtliga anfall.

Men köttet kommer även med överrumplande blixtanfall när det finner ett lägligt tillfälle därtill. — Det var vid ett överraskande angrepp som Petrus förnekade Jesus. Hade Petrus haft god tid att reflektera över frågan om han var en av Jesu lärjungar, är det troliga att svaret blivit annorlunda. Men nu blev det nederlag på nederlag. Detta är alltid köttets syfte. O, att allt Guds folk vaknade upp över den fara som alltid lurar på oss genom vårt eget kött.

I Jer. 17:5 läser vi dessa skakande ord. "Så säger Herren: Förbannad är den man, som förtröstar på människor och sätter kött sig till arm..." Ingen vill väl bli förbannad av Herren, men många har blivit det, därför att köttet fått bli drivkraften i deras handlingar. Frukta svärda sanning.

Strax före sin förnekelse möter vi Petrus i Örtagården. Fiendehären kommer för att gripa Jesus. Petrus inspireras av lust till att försvara sin Mästare, men han

sätter kött sig till arm. Svärdet viner genom luften. Motståndarens avhuggna öra blir det synliga resultatet. Vilken tragedi. Att försöka försvara Guds verk, men därvid vara driven av köttet, utlöser alltid förbannelse. Jag har varit med och bevittnat köttsliga strider där människor, drivna av köttet, svängt Ordets svärd våldeligen, men resultatet har blivit stympade människor, förbannelse och nederlag. Må Gud hjälpa oss, vad än vi möter, att vi aldrig sätter kött oss till arm. Då är det långt bättre att i ödmjukhet tåga som Jesus gjorde när lögnaktiga beskyllningar hopades över honom.

Jesus kom i många knepiga och besvärliga situationer, men han satte aldrig kött sig till arm. Han var understundom både djärv och frän. Men det var aldrig köttet som var den drivande kraften. Tänk den gången han gick in i templet och med ett gissel drev ut dem som sålde och köpte därinne i helgedomen. Man kan undra varför Jesus var så hård. De styrande hade ordnat den bästa tänkbara service. Alla djur som behövdes till offren i den dåtida gudstjänsten fanns till salu i templet. Det var även ordnat med växelkassa för dem som inte hade jämna pengar vid köp av offerdjur. Säkertligen var det många gudstjänstbesökare som tackade Gud för att de omtänksamma ledarna hade ordnat allt så bekvämt för dem. Men Jesus såg djupare. Han såg den lömska affärsanden som trängt undan den helige Ande. Dessa två kan aldrig förenas därför att af-

färsanden samarbetar med köttet.

Det är tragiskt att se hur denne affärsande alltid tränger in i ett Guds verk, där avfallet börjat råda. Sen betyder det mindre om den kommer i form av missionsauktioner, kaffefester med lotterier och åror, eller som propaganda för en "kristlig" nyhetstidning. Det skulle sannerligen behövas "gisselbärande" män även i våra dagar, som vågade ta upp kampen mot den allt mer inträngande affärsanden bland de bekännande kristna. Men sådana män får inte vara drivna av köttet, ty då skulle det göra större skada än nytta.

Låt mig återgå till Petrus. Han ångrade sina synder och fick full förlåtelse. Men det behövdes något mer för att han skulle bli en stabil och helgjuten kristen, som fick full seger över köttet. Detta upplevde han i den övre salen när han blev döpt i den helige Ande. Efter den dagen blev det inga förnekelse i Petrus liv. Nej, nu var han till och med villig att gå i döden för sin Frälsare. Inte heller satte han kött sig till arm. Nej, nu var det Anden som var drivkraften. Detta märktes av resultaten. T. ex. när han avslöjade Ananias och Safira. Synd besegras aldrig med köttet. Men med Anden som den enda drivkraften vinnes seger. Pris ske Gud! Skall vi, som lever i denna tidsålders avslutning, bli övervinnare och avgå med full seger i alla stycken, måste vi ovillkorligen uppfyllas av Anden, förnyas i Anden och ledas av Anden. Detta är smålekens väg, men även den enda segervägen. Amen!

SÅ SÄGER HERREN:

"Jag skall utgjuta min ande över allt kött!"

”HERRENS ORD HADE MÄKTIG FRAMGÅNG!”

Seger-rapporter från när och fjärran

FRÅN KENYA:

I dag är det söndag och vi har varit på möte förstås. Vi var på en plats, som heter Majengo. Där finns det en församling på omkring 200 medlemmar. Det är cirka 3 sv. mil norr om Mombasa. Vi färdas ju i bil och den är vi mycket glada för eftersom kommunikationerna är mycket dåliga härute, och arbetsfältet är så stort. Det kommer att taga lång tid för oss innan vi hunnit besöka alla de platser där Kenya Faith Mission bedriver mission. Alla församlingarna går under detta namn.

Majengo var det. Då vi kom fram till kyrkan var den fylld till trängsel av folk, som lovsjöng. De sjunger och klappar i händerna så taktfast, så i det avseendet ligger vi mycket efter hemma, där många tycker det är vidrigt att klappa i händerna i gudstjänsten. Men ni skulle höra afrikanen sjunga och klappa i händerna. Då skulle ni säkert ryckas med. Det går inte att ha någon ”vanlig” mötesritual. Efter en halv timmes sång och jubel reste sig hela församlingen, och med upplyfta händer prisade de Gud. Mitt under bönen avbröt 3 demonbesatta kvinnor med ett fruktansvärt skrik. Våra pojkar blev så rädda, att de gick ut. Ni skulle sett med vilken iver bröderna gick till attack i Jesu namn, och efter en halv timmes kamp var kvinnorna lösta och mötet fortsatte. Jesus är densamme, hal-leluja!

Vi är mycket glada och tack-samma över att vi får vara här. Det är i sanning ett stort arbets-fält men för få arbetare.

I Majengo håller vi på med kyrkbygge av sten, och det skall få tak av aluminium. Det är byggt med norska missionsmedel. Till-

sammans med br. Olsen övervakar vi bygget, och det ser ut att bli ganska bra. Omkring tre hundra personer skall få plats i den.

Vi upplever en underbar väckelsetid, och den ser ut att växa allt mer och mer.

I förra veckan besökte jag en plats utanför Mombasa, som heter De Tre Fjällen. Det ligger ganska högt, terrängen är mycket kupe-rad, och det finns ingen rak sträcka i denna trakt, folket bor inte så tätt där omkring, endast ett femtiotal i varje by. De hade också byggt en kyrka att samlas i. Bänkarna var av runda bamburör, taket av palmblad och väggarna av pålar. I en av byarna hade hela byn blivit frälst, och nu skulle evangelisten gå till nästa och intaga även denna i Jesu namn. ”Guds ord med makt går fram i världen och otrons fästen ramla ner.”

I detta land har vi inga kyrko-politiska strider, men det finns dock motstånd i alla fall. Det är dock stort, att vi får bedja och kämpa och inte bara kämpa utan att det blir seger. Det skall vi prisa Herren för.

Så önskar vi då eder alla Guds rika nåd och frid i Jesu namn.

Gunnar och Margareta Eklund

Utdrag ur brev från Oscar A. Karlsson

— Undertecknad och broder Polson från Hallstahammar möttes på morgonen den 8 nov. i Köping för att därifrån starta vår resa till Spanien. Broder Polson har varit här förut vid olika tillfällen, och därför var han något bekant med den väg vi skulle färdas. Det syn-

tes mig som om vår Volkswagen-buss var något överlastad vid starten. Det var en hel del vi skulle ha med för fri utdelning, och dessutom återstod det att bereda rum för 3 personer med icke så litet bagage. En av dessa, syster Greta Bladh, som för en tid varit på besök hemma i Sverige och nu skulle återvända till fältet, hade naturligt ganska mycket hon ville ha med. Jag må dock säga, att Volkswagen-bussen klarade lasten över all förväntan även i de svåra stigningarna i de schweiziska bergpassen.

Första dagens mål var Göteborg, men vi måste åka en omväg via Motala-Borensby för att hämta syster Greta Bladh. Sedan gick färden över Huskvarna-Jönköping till Göteborg där vi på kvällen hade ett gott möte i Gileadförsamlingen. Där fick vi också någon förstärkning i reskassan. Varmt tack till församlingen för det. Dagen efter fortsatte vi till Hälsingborg. Vi blev mycket vänligt mottagna av vännerna där. Här hade vi en del tillsyn av bus-sen såsom rundsmörjning m. m. Vi gjorde en del uppköp av valuta och annat, som vi ansåg vara behövligt för resan. På kvällen deltog vi i ett möte anordnat i ett hem där överraskande många var samlade. Det var vänner, som längtade efter mera av Gud och den andliga frihet, som kännetecknade början av den s. k. pingst-väckelsen, men som nu motverkas av många som räknar sig tillhöra den. Jag blev ej litet förvånad av att höra, att flera av vännerna hade blivit skilda från en därvarande församling, bara därför, att de vid något eller några tillfällen varit med på friare andliga möten. En äldre syster för att hon varit

med vid något tillfälle och hjälpt till att ordna ett möte för en väl känd predikant, som dock av en del ej anses vara samfundstrogen. Vi vet att romerska katoliker säger sig ha den enda saliggörande läran och tron. Det ser ut som om en del som i senare tiden kommit på skådebanan, tror så om sig själva och ideer eller teorier om endast en församling i varje stad innesluter i sig väl uttänkta planer på att undfå och behålla makten. I nära framtid skall den sortens idealister få klara belägg för, att Herren aldrig har givit eller kommer att giva någon individ, församling eller något samfund monopol på sitt verk. Nog är det underligt att dessa, som är så ivriga att utesluta gudfruktiga medlemmar för ovan nämnda orsaker ej synas förstå att de därmed splittar sina egna församlingar.

Men de är ej alltid så noga om det finns avfallingar och andra syndare i församlingen. I den mån som Guds kärlek förloras, kommer partisinne, falskt församlings- och samfundsintresse in, och tänk vad detta kan förblinda. — — —

GÖTEBORGSPOSTEN...

Forts. fr. sid. 3.

tena. Fäster verkligen Vår Tro så stort avseende vid vad dessa två tidningar skriver om väckelsemöten, att bladet finner det vara förenligt med sina ideal att öppna sina spalter för deras utlåtanden och ge dem rang och värdighet som bedömare av andliga företeelser? Vad är det för sällskap Vår Tro har hamnat i? Vilka källor öser tidningen ur? Det hela verkar grumligt. Trion Expressen, Göteborgsposten och Vår Tro går alltså till gemensam aktion och vill skydda oss för falska profeter. Är det en tillfällighet? Eller är det ett uttryck för viss intressegemenskap?

Henry Mansika

Vår Tro har möjlighet att dra sig tillbaka från sin vanhedrande position genom att snarast dementera dessa lögnaktiga påståenden, som den okritiskt vidarebefordrat och sluta upp med att sprida falska rykten om vittnen, som Herren synbarligen använder. Vi väntar därför en dementi. I brev har nämligen lensmannen i Vestby på min skriftliga begäran meddelat att polisen icke har utfärdat något mötesförbud för Mansika. Det är gripet ur luften. Polisen har nämligen icke haft något med saken att skaffa. Göteborgstidningens medarbetare vägrade att dementera sina uppgifter, varför jag gjorde skriftlig förfrågan till polismyndigheten på orten och fick klart besked om det verkliga förhållandet. Broder Henry Mansikas besök var till rik välsignelse för oss. Vi är mycket tacksamma för det Gud fick göra genom honom. Någon rockdans har givetvis icke förekommit, men däremot har bröder och systrar döpts i helig Ande och flera kan vittna om mäktiga helbrägdagörelseunder. På annan plats i denna tidning kan våra läsare ta del av en broders vittnesbörd om återvunnen hälsa.

Arne Imsen

FÖLJDEN...

Forts. fr. sid. 8

att lämna ditt rum, att samtala eller att se någon, så blir du till tio gånger så stor nytta som hundra av dessa vanliga kristna, som inte är andliga...

Om du är fylld av Anden, skall du inte finna dig själv olycklig, förbittrad och bekymrad, när människor motsäger dig. När jag hör människor vara irriterade och arga för det minsta, som går dem för när, då är jag säker på att de inte har Kristi Ande. Jesus Kristus kunde höra människor säga allt ont som ondskan kunde hitta på och ändå var han inte det minsta störd av det. Om du vill vara saktmodig under förföljelser, visa Frälsarens sinne i ditt liv och på detta sätt vara till ära för kristendomen, då behöver du bli fylld med Anden.

Du kommer att bli vis då det gäller att använda de medel som leder till syndares omvändelse. Om Guds Ande är i dig, så vill han leda dig, så att du på ett förståndigt sätt använder medlen, som leder till målet och undviker att göra skada...

Du kommer att vara stilla i frestelsen och inte bli förskräckt, då du ser hur stormen kommer över dig. Människorna, som är omkring, kommer att bli förvånade över ditt lugn och din glada sinnesstämning under tunga prövningar, därför att de inte känner till den inre styrka de har som är fyllda av Anden.

Du kommer att vara tålig i döden. Du kommer alltid att känna att du är förberedd och inte rädd för att dö, och efter döden skall du bli ännu lyckligare för evigt i himmelen.

*(Hämtat ur boken:
Finney lever ännu.)*

FÖLJDEN AV ATT ÄGA ANDEN

Charles G. Finney

Du kommer att bli kallad överspänd och troligtvis kommer du också att göra dig förtjänt av det. Det är troligt att du i verkligheten kommer att vara överspänd. Jag har aldrig lärt känna en människa, som har blivit fylld med Anden, som inte har blivit kallad överspänd. Och orsaken därtill är att de är olika alla andra människor. Detta är alltid en orsak till jämförelse. Detta är därför de bästa skälen varför sådana personer borde visa sig överspända. De handlar under ett annat inflytande, ser tingen från andra synpunkter, drives av andra bevekelsegrunder och ledes av en annan ande. Du måste vara inställd på att få sådan kritik...

Om du har mycket av Guds Ande, då är det inte osannolikt att många skall tro du är sinnesförvirrad. Vi fäller den domen att människor är sinnesförvirrade, när de handlar annorlunda än vi anser vara klokt och i överensstämmelse med sunt förnuft och när de fattar beslut, som vi inte kan se några goda skäl för. Paulus blev beskylld för att vara sinnesförvirrad av dem som inte förstod de åsikter som han handlade efter. Festus trodde utan tvivel att mannen var förryckt och att den myckna lärdomen hade gjort honom galen. Men Paulus sade: "Jag är inte från mina sinnen, ädle Festus..." Du skall vara förberedd på detta, så mycket mer som du lever höjd över världen och vandrar med Gud.

Om du har Guds Ande, då måste du vänta att känna stor nöd med tanke på församlingen och

världen. En del människor, som är njutningslystna, ber om Anden därför att de tror den skall göra dem så fullkomligt lyckliga. En del människor tror att andliga kristna alltid är mycket lyckliga och fria från sorger.

Det är alldeles fel. Läs din bibel och se huru profeterna och apostlarna alltid ömkade sig och hade nöd på grund av det tillstånd, som församlingen och världen befann sig uti. Aposteln Paulus säger att han alltid bar Jesu Kristi dödsmärken på sin kropp. Paulus försäkrar att han lider döden dag efter dag. Du skall då lära känna vad det innebär att lida med Herren Jesus Kristus och bli döpt med det dop som han döptes med. O, hur han led med tanke på syndares ställning! Vilken födslovända han utstod i sin själ för deras frälsning! Ju mer du har av hans Ande, desto tydligare skall du förstå syndarnas ställning och desto djupare nöd kommer du att ha för dem. Många gånger kommer du att känna det som om du inte kunde leva vid tanke på deras ställning. Du kommer att få en utsäglig nöd för dem.

Om någon vill leva gudfruktigt i Kristus Jesus, då skall han vara beredd på att lida förföljelse. Ofta kommer t.o.m. de äldste eller pastorn att vända sig mot dig, om du är fylld av Guds Ande.

Du måste vänta ofta återkommande och mycket smärtsamma konflikter med Satan. Satan har mycket litet besvär med de kristna, som inte är andliga, utan är ljumma, lata och världsliga... Men

han vet att andliga kristna gör honom stor skada och därför sätter han sig mot dem. Sådana kristna har ofta fruktansvärda strider. De har frestelser som de aldrig förr har tänkt på, hädiska och gudlösa tankar, ingivelser att göra onda gärningar, att ödelägga sina liv och liknande ting. Och om du är andlig, så måste du vänta dig dessa fruktansvärda konflikter.

Du kommer att få större konflikter med dig själv än du någonsin har tänkt dig. Du skall ibland få erfara att din egen köttsliga natur kommer i strid med Guds Ande. "Köttet har begärelse mot Anden och Anden mot köttet." En sådan kristen blir ofta gripen av förfäran över sitt eget fördärv...

Men du kommer att ha frid med Gud. Om församlingen, syndare och djävulen sätter sig upp mot dig, så finns det en som du har frid med. Må de som är kallade till dessa prövningar, konflikter och frestelser och som vändas, ber och gråter under hjärteförkrosselse komma ihåg detta: Så länge du är upptagen med Gud, kommer din frid att flyta som en flod.

Om du är ledd av Anden, skall du likaledes ha frid i samvetet. Du kommer inte att beständigt vara jagad och ligga på sträckbänken plågad av ett ont samvete. Ditt samvete kommer att vara stilla och rofyllt, lungt som insjön en sommar dag.

Om du är fylld av Anden, kommer du att bli till nytta. Du kan inte vara annat än till gagn. Även om du är sjuk och inte är i stand

Forts. sid. 7